

Chersoń odbity przez Ukrainę. Jak zmienia się sytuacja na froncie?

17 listopada 2022

W 261 dzień od początku inwazji Rosji na Ukrainę nastąpił długo oczekiwany przełom. Wojska ukraińskie wkroczyły do okupowanego przez miesiąc Chersonia, otwierając tym samym drogę na południe i zabezpieczając dorzecze Dniepru. Odbicie Chersonia z rąk Rosjan to niezwykle istotny moment z perspektywy geostrategii, który analizować można pod różnym kątem. Co znaczenie ma ta zmiana w praktyce?

Rosjanie wycofują się z Chersonia

11 listopada (jedenasty miesiąc roku) o godzinie 11.11 ogłoszono oficjalne przejęcie Chersonia przez wojska ukraińskie. Dobór daty i godziny nie jest przypadkowy. W przekazach medialnych zobaczyć można radość mieszkańców i zmianę flag wywieszanych na ulicach i gmachach instytucji. Powrót do macierzy ukraińskiej jest nie lada wydarzeń – przypomnijmy, że obwód chersoński został bowiem zdobyty bardzo szybko. Samo zajęcie miasta datuje się na 25-26 lutego 2022 r. Rosyjskie wojska zaatakowały z południowego wschodu. W operacji brały udział dwie jednostki – 7. Górską Dywizją Powietrzno-Desantową i 22. Korpusu Armijnego z Krymu.

Oczywiście formalna data komunikatu o zajęciu miasta ma znaczenie wyłącznie wizerunkowe. Wojska rosyjskie przygotowywały się już wcześniej do opuszczenia miasta. Z kolei 9 listopada poinformowano o śmierci topowego ukraińskiego polityka zainstalowanego w Chersoniu przez Rosję, Kirilla Stremousowa. Sprawa przybrała rozgłosu ze względu na

podawaną oficjalną przyczynę zgonu – niezapięte pasy bezpieczeństwa.

Zgodnie z oficjalną narracją rosyjską miasto na zawsze miało być już rosyjskie. Zajęcie Chersonia można więc odczytywać dwojako. Z jednej strony jako symbol doskonale uwidaczniający obecny stan konfliktu, z drugiej zaś jako ważną zmianę wytyczające nowe możliwości rozwoju sytuacji dla strony ukraińskiej.

Odwrót Rosjan z Chersonia – nie było innej możliwości

9 listopada rosyjska telewizja informuje o rzekomej propozycji głównego dowódcy wojsk rosyjskich na froncie ukraińskim, Siergieja Surowikina, złożonej wizytującemu ministrowi obrony Rosji, Siergiejowi Szojgu. Według oficjalnego przekazu Surowikin prosi o wycofanie wojsk rosyjskich z Chersonia i prawego brzegu Dniepru, argumentując to ograniczeniem dalszych strat. Wycofywanie się Rosjan z Chersonia prędko zaczyna być odczytywane jako potencjalna pułapka, charakterystyczny dla polityki rosyjskiej „blef” lub próba przykrycia innych działań szykowanych na froncie.

W praktyce dalsza możliwość obrony Chersonia generowałaby dla Rosjan olbrzymie koszty w zasobach ludzkich, logistyce i kapitale. Bazując na doniesieniach portalu Meduza, sytuacja w Chersoniu była dramatyczna. Perspektywa pełnego ataku sił ukraińskich na Chersoń w każdym możliwy scenariusza kończyłaby się porażką sił rosyjskich. Wycofanie wojsk z Chersonia z tej perspektywy było koniecznością, która nie wygląda dobrze, ale wciąż lepiej niż przegrana pełnoskalowej ofensywy przeprowadzonej na miasto. O tym, że to właśnie te przyczyny odegrały pierwsze skrzypce, świadczyć mogą natychmiastowe działania propagandy rosyjskiej, która z wcześniejszej częstej krytyki dowództwa wojsk przeszła w stan gloryfikowania decyzji militarnych Surowikina i Szojgu.

Uderzenie w wizerunek i pozycję Putina

Na wyższym poziomie decyzyjnym decyzja Putina o wycofaniu wojsk z Chersonia (nie może być wątpliwości co do tego, kto ostatecznie odpowiada za tę decyzję) spotkała się z dużą krytyką. Utrata kontroli nad Chersoniem, który na zawsze miał pozostać już rosyjski i który – według m.in. Dugina – od zawsze rosyjski był, jest olbrzymim ciosem wizerunkowym. Z tego powodu za pomocą propagandy ciężar decyzyjny spoczął na dowództwie tak, jakby to nie Putin odpowiadał za ten konkretny krok. Rzeczywistość, rzecz jasna, jest zgoła odmienna. Osobną kwestią są rosnące napięcia w obozie władzy – m.in. od strony Jewgenija Prigożyna.

Odwrót, ale kontrolowany – represje ludności, stabilizacja na Dnieprze

O tym, że opuszczenie Chersonia było koniecznością, a nie gestem dobrej woli, świadczyć mogą przygotowania z tym związane. Do najważniejszych należy niszczenie regionalnej infrastruktury energetycznej i komunikacyjnej oraz represje na ludności cywilnej. Obecnie w Chersoniu w ogóle nie ma dostępu do energii elektrycznej. Odkrywane są także kolejne dowody znęcania się i katowania ludności cywilnej. Rosjanie mieli także deportować ukraińskie dzieci z Chersonia w głąb Rosji – działania te były już licznie odnotowywane w innych regionach okupowanych.

Odwrót z Chersonia nie oznacza zmiany dynamiki działań wojennych. Nie prowadzi do zawieszenia konfliktu, ani zmiany zasad jego prowadzenia. Najprawdopodobniej była to decyzja podyktowana przede wszystkim niedoborami logistycznymi i kadrowymi, odsłaniając słabość rosyjskiej armii i procesów

decyzyjnych. Ostatecznie zaważyła ona na tym, że formułuje się stabilizacja południowej linii frontu na Dnieprze, która będzie kluczowym obszarem przyszłych działań.

Autorstwo: Mikołaj Lisewski

Źródło: [MagazynFakty.pl](https://magazynfakty.pl)